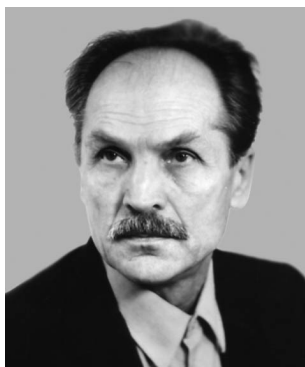

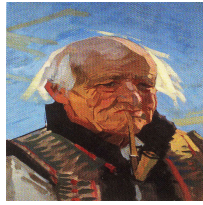
Т. А. Лящук

Кушнір Веніамін Володимирович

КУШНІР Веніамін Володимирович (07. 01. 1926, с. Купин Кам'янець-Поділ., нині Городоцент р-ну Хмельн. обл. – 19. 06. 1992, Київ) – живописець. Член СХУ (1954). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1953; викл. [Й. Бокшай](#), [І. Гуторов](#), [Р. Сельський](#)). Працював викл. живопису Дніпроп. худож. училища (1953–55). Переїхав 1956 до Києва. Учасник правозахис. руху. На поч. 1960-х рр. активно долучився до громад. діяльності. Один з організаторів Клубу твор. молоді «Сучасник», очолював секцію художників. Спілкувався з А. Горською, Г. Зубченко, Г. Севрук, І. Світличним, О. Заливахою. Розповсюджував і тиражував самвидав. У 1970-і рр. зазнав цькування і переслідувань з боку влади. На творчій роботі. Брав участь в обл., всеукр. мист. виставках від 1957. Персон. – посмертні у Києві (1993, 1996, 1999, 2000, 2006), Каневі (Черкас. обл., 2002). Основні галузі – станк. живопис та монум.-декор. мистецтво. Творчість національна за змістом і духом, сучасна за формою, сповнена глибокого філос. звучання. Автор монум. епіч. полотен, пейзажів, портретів, натюрмортів, яким притаманні вишуканість форми, досконалість композиції, романтичне світобачення краси рідної землі. Духов. кодом у всесвіті К. є образ укр. матері. Створив низку портретів діячів укр. культури, сучасників. Окремі роботи зберігаються у Нац. музеї у Львові, Івано-Фр., Луган., Донец., Закарп., Черніг. ХМ, Дніпроп. істор. музеї, Ізмаїл. картин. галереї (Одес. обл.).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Б. Хмельницький із військом», «Універсали Б. Хмельницького» (обидва – 1953), «З поля» (1957), «Плотогони» (1960), «Трембітарі», «Червоні маки» (обидва – 1961), «Дума про О. Довбуша» (1963), «Кобза» (1964), «Рапсоди» (1967), «Скерцо», «Апостол Правди», «Та не однаково мені...» (усі – 1968), «Ковалі» (1971), «Зустріч на чужині (Леся Українка)», «Матері», «Коні» (усі – 1972), «Скорботна мати», «Наречена» (обидва – 1975), «Баба з козою» (1976), «Соняшник» (1977), «Скерцо. Згвалтована Україна» (1979), «Трембіти сумують» (1980), «О. Довбуш» (1982), «Деснянська сіножать» (1986), «Автопортрет зі свічкою», «Прощальна мелодія», «Г. Сковорода» (усі – 1991).

Рекомендована література

1. Охрімович А. З когорти шістдесятників // Сучасність. 1992. № 12;
2. Маричевська О. Виставка до 80-річчя з дня народження Веніаміна Кушніра // ОМ. 2006. № 1.

Бібліографічний опис:

Кушнір Веніамін Володимирович / Т. А. Лящук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52533>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).